

Nr 441.

Av herrar **Larsson** i Göteborg och **Hage**, i anledning
av Kungl. Maj:ts proposition, nr 217, angående lån till
främjande av bostadsproduktionen.

Vid genomläsande av Kungl. Maj:ts proposition nr 217 angående lån till främjande av bostadsproduktionen finner man dels att från ett flertal platser i landet inrapporterats, att knapp bostadstillgång eller rent av bostadsbrist fortfarande är rådande samt dels att statens byggnadsbyrå med hänsyn härtill och på grundvalen av gjorda beräkningar uppskattat det belopp, som kunde erfordras vid en fördelning av bostadslån under slutet av år 1929 till fyra miljoner kronor.

I förstnämnda hänseende meddelas i propositionen, att bostadstillgången i bl. annat följande samhällen är mer eller mindre otillfredsställande, nämligen i städerna: Halmstad, Eskilstuna, Malmö, Nyköping, Norrköping, Söderhamn, Södertälje, Uppsala och Västerås, ävensom i Björkhamra, Mörbylånga och Tomelilla köpingar samt i Hässelby villastad och inom Almby socken av Örebro län.

Ävenså meddelas i propositionen, att efter oktoberflyttningen 1928 husvilla familjer fortfarande existera i ett flertal samhällen, och framgår detta därav, att efter denna flyttning i 14 större städer voro i kommunala nödbostäder kvarboende 250 familjer om 1,465 personer.

Då statens byggnadsbyrå på grundvalen av dessa siffror och uppgifter tillrätt Kungl. Maj:t att föreslå riksdagen, att fyra miljoner kronor skulle få disponeras till beredande av nya lån ur statens bostadslånefond, synes det, som om det hade kunnat finnas mycket goda skäl för Kungl. Maj:t att i den till riksdagen avlåtna propositionen upptaga detta belopp.

Då så ej skett, utan Kungl. Maj:t tvärtom föreslagit ett belopp, som är 1 miljon kronor mindre än det av byggnadsbyrån föreslagna, torde det vara risk för, att någon del av de låneanspråk, som framställas bl. annat från samhällen med bostadsbrist, måste komma att avvisas.

Med hänsyn härtill samt icke minst av den anledningen, att i ett flertal samhällen finnes ett betydande bestånd av hälsofarliga bostadslägenheter, som fortast möjligt behövde komma bort och ersättas med nya, sunda bostäder, påyrka vi en höjning, på sätt byggnadsbyrån föreslagit, av det anslag, som skulle få disponeras för här omnämnda ändamål.

Det hemställas alltså, att riksdagen måtte med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 217 besluta,

att för år 1930 må, till beredande av nya lån ur statens bostadslånefond i huvudsaklig överensstämmelse med i nämnda proposition angivna grunder, av de till fonden inflytande amorteringarna och räntorna för år 1929 disponeras ett belopp av högst 4,000,000: — kronor.

Stockholm den 12 april 1929.

Curt L. Larsson.

Ernst Hage.
